

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1058	Intern Journal nr 65/75 VB	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr Syd	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Befaring av Bårtveit gruve, Baldersheim				
Forfatter Kristen J. Mørk		Dato oktober 1974	Bedrift Sydvaranger A/S	
Kommune Fusa	Fylke Hordaland	Bergdistrikt Vestlandske	1: 50 000 kartblad 12153	1: 250 000 kartblad
Fagområde Befaring	Dokument type	Forekomster Bårtveit gruve		
Råstofftype Malm/metall	Emneord Cu			
Sammendrag Bårtveit gruve var gjenstand for forsøksdrift i årene fra 1907-08 til 1919. Mineraliseringen - magnetkis og kobberkis - opptrer som uregelmessige linser eller slirer i en sterkt foldet fyllittisk skifer av kaledonsk alder. En rustsone kan følges over 300-350 m, og er på det mektigste ca 10 m. Det anbefales å starte med en geofysisk undersøkelse over de sentrale deler, og så prøveta eventuelle anomalier med diamantboring.				

INTERN RAPPORT.

1324

DATO: *okt 1974*

RAPPORT NR:

KARTBLAD

Antall sider 4
— " — bilag

SAKSBEARBEIDER Kristen J. Mørk

RAPPORT VEDPØRENDE:

Befaring av Bårtveit gruve,
Baldersheim.

FORDELING

OSLO:

☐	HK
☐	PK
☐	
☐	
☐	
☐	
☐	
☐	
☐	

KIRKENES:

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

ANDRE:

☐	Professor Bugge
☐	<u>Vigsnes</u>
☐	
☐	
☐	
☐	
☐	
☐	

RESYMÉ:

Bårtveit gruve var gjenstand for
forsøksdrift i årene fra 1907-8
til 1919.

Mineraliseringen - magnetkis og
kobberkis opptrer som uregelmessige
linser eller slirer i en sterkt
foldet fyllittisk skifer av kaledonsk
alder. En rust-sone kan følges
over 300-350 m. og er på det
mektigste ca. 10 m. Det anbefales
å starte med en geofysisk undersøkelse
over de sentrale deler, og så
eventuelt prøveta eventuelle
anomalier med diamantboring.

KOMMENTAR:

INNLEDNING.

Foranlediget av en henvendelse fra Stud.geol. Henning Qvale, Geologisk Institutt, Universitetet i Oslo, som har sitt hovedfagsfelt i området Øst for Baldersheim i Fusa kommune, Hordaland, ble det foretatt en befaring av Bårtveit gruve som ligger innen dette feltet. R. McPherson deltok i befaringen.

I N.G.U.'s bergarkiv foreligger 5 rapporter om denne gruen:

A. EGGE: (29. mai 1909): Rapport over John O. Baadtvedts kobberkis forekomst, Strandvik, Søndre Bergenshus amt.

N.G.U. rapp. nr. 398.

" " (juni 1909): Rapport over Johs Sørtvedts Ertsforekomst i Strandvik, Fuse, Søndre Bergenshus amt.

N.G.U. rapp. nr. 1785.

CHR. A. MÜNSTER

(25. juni 1909): Anvers
Johs Sørtveds kobberforekomst.

N.G.U. rapp. nr. 1863.

LENSCHOW (31. mai 1917): Rapport over Baartvedtvand
Kobber - forekomst.
Fuse, Hardanger.

N.G.U. rapp. nr. 4101.

H.H. SMITH (24.febr. 1919): Rapport over
Baldersheim Kobbergrube.

N.G.U. rapp. nr. 2855.

Av disse fremgår det at det ble foretatt noen røskearbeider og diamantboring i årene 1907 - 1908 og frem til 1919. Etter denne tid har feltet sannsynligvis ikke vært undersøkt.

Området dekkes av det økonomiske kartverk, og faller innenfor kartbladene BALDERSHEIM (AL 050 - 5 - 1) og DYRDALSEGGI (AL 050 - 5 - 2). Gruven ligger ved riksvei 549, ca 1,5 km SØ-over fra Baldersheim, på NV-siden om Bårtveitvatnet. Man kan kjøre bil helt frem til gruen. Fra gruen er det ca. 500 m i luftlinje til sjøen ved Årvika.

Ved henvendelse til Bergmesteren ble det opplyst at området lå i det fri, og at det ikke var registrert anmeldelser i distriktet.

GEOLOGI.

Området bygges opp av en foldet, fyllittisk skifer, som inneholder linser og slirer av kvarts. Generell strøkretn. er NØ-SV (ca 50°). Innen de fyllittiske skifrene forekommer også mer grovkornige sandige lag.

Regionalt opptrer fyllitt i vekslning med amfibolittiske bergarter og grønnskifre. Serien omfatter også serpentinit-legemer og gabbroide intrusjoner lenger øst. (Qvale, pers. komm.). Bergartene er av kaledonsk alder.

MINERALISERING.

Langs en ca. 250 m lang sone, fra riksveien og NØ-over mot Vassdalen, forekommer det, innen en sone på ca. 10 m., en del rustutfelling. Det er her drevet endel undersøkelsesarbeider i form av røsker og skjerp. I de sterkest mineraliserte partier er det drevet ned av synk som nå er fylt med vann. Dybden av synken er ikke kjent.

Mineraliseringen - som vesentlig består av magnetkis og kobberkis - forekommer som uregelmessige slirer eller "klyser" i klorittrike partier i fyllitten. Den kan muligens betraktes som en type bresjemalm med fragmenter av kloritt og kvarts i en kompakt sulfidmasse.

Kobberkis og magnetkis forekommer også som impregnasjon i fyllitt, da som tynne ($< \frac{1}{2}$ cm) striper eller bånd parallelt med foliasjonen. Test på Ni i magnetkis ga intet resultat.

Mot NV (heng ?) synes det å være en skarp grense mellom mineralisert bergart og steril fyllitt. I en av skjerpene får man inntrykk av at denne grensen utgjøres av en vertikaltstående knusningssone. Andre knusningssoner, med omtrent samme retning og fall, er observert i veiskjæringen mot SV. Både mektigheten av den mineraliserte sonen og intensitet av rustutfelling avtar mot SV og NØ. (dvs. i strøkretningen) De siste spor av denne type mineralisering er funnet i veiskjæring ved riksvei 549 mot SV, og i en liten kolle, 20 - 30 m NØ for bekken i Vassdalen. I en av de gamle rapportene nevnes at rustsonen kan følges over 390 m (SMITH 1967)

En annen type mineralisering, med svovelkis i grafitt-rike skiferlag eller -bånd i fyllittskiferen, er observert ned på stranda ved Ottravik, d.v.s. ca. 700 m SV for gruen.

PRØVETAGNING, ANALYSER.

Det ble i løpet av befaringen samlet fire prøver - to fra steintipp og to fra malmlinser i fast fjell - som foreløpig bare er analysert på Cu og Zn. (Ni - analyser skal utføres). De ga flg. resultat.

		Cu ‰	Zn ‰
1	Fra Steintipp - Kobberkis-rik	8,80	0,50
2	" " - Magnetkis-rik	2,46	0,50
3	Fast fjell - "rikmalm"	2,44	0,45
4	" " - ikke spesielt	1,18	0,50

kis-rik

I EGGE's rapport (juni 1909) står der: "Ved den foretagne drift er der antagelig brudt ca. 75 kvadratmeter gangflade. Dette har givet - anslagsvis - ca. 35 ton Cu-kis åca 5% og 65 ton åca 3% Cu."

ANDRE MINERALISERTE SONER.

EGGE's rapport av 29. mai 1909 ang. "John O. Baardtveds kobberkis forekomst" omtaler øyensynlig et annet skjerp, som skal befinne seg på SØ-siden av Bårtveitvatnet, ca 150 m over dette. Iflg. LENSCHOW (mai 1917) skal det ligge ca. 200 m fra vannet, i meget vanskelig terreng. Dette var ikke kjent under min befaring og ble derfor ikke undersøkt.

ANBEFALINGER.

En forekomst av denne type kan vanskelig prøvetas på annen måte enn ved diamantboring. På grunn av mineraliseringens uregelmessige foreløp både på tvers og i strøkretningen må man, for å oppnå et tilnærmet statistisk gjennomsnitt bore med relativt kort profilavstand, f.eks. 10 m. Hullene kan være ganske korte, da man i første omgang vesentlig er interessert i hva sonen er verdt i de øvre nivåer.

Det anbefales at man starter med å foreta en relativt detaljert VLF - undersøkelse - eventuelt også en magnetometrisk undersøkelse (idet magnetkisen tydelig er magnetisk) - over det sentrale området, for å se om det er partier med sterkere sulfidkonsentrasjon. Borhullsprofilene legges så over eventuelle anomalier.

V.h.a. tre borhull å 15-20 m lengde vil man få en indikasjon på hvilke gehalter man kan oppnå. Er resultater oppmuntrende, kan man fortsette ut til sidene og mot dypet.

A/S SYDVARANGER

1: 5000

KARTBLAD BALDERSHEIM (AL 050-5-1)^{12/2}

og DYRDALSEGGI (AL 050-5-2)

Flåten

hamrane

Kleppe

Bårtveit

Brattebø

Solvang

Kvernegåta

Til Baldersheim

B Å R T V E I T V A T N E T

57,0

rustutfelling
sulfider.

skjerp/røsk

Sogneset

Årvika

Årvik

Stolane

Nordre Svinesteinstjörn

Vasshovda

Eide

Svinesteinstjörn

Urane